

[Justitsministeren]

Jeg håber meget, at tilstrækkelig mange vil være enige med mig i, at de øjeblikkelige problemer må løses igennem en udvidelse af kapaciteten i anstalterne og arresthusene.

Jeg vil gerne føje til, at istandsættelsesomkostningerne, og materielanskaffelserne ved at genåbne pladserne er forholdsvis beskedne. Vi har jo bygningerne med de lokaler og tekniske installationer, der skal til.

Det vil heller ikke give personalemæssige problemer, den dag man igen kan begrænse kapaciteten. Den ansøgte forøgelse af personalet svarer til mindre end et års normal afgang.

Denne midlertidige løsning vil gøre det muligt at fortsætte det meget vigtige arbejde med de reformer, der sigter mod at forebygge forbrydelser, at begrænse brugen af frihedsstraf og at begrænse frihedsstraffens negative virkning i de tilfælde, hvor det også i fremtiden vil være nødvendigt at anvende frihedsstraf.

Det er vigtigt, for det er klart, at man ikke ved udvidelsen af fængselskapaciteten har løst de kriminalpolitiske problemer på en hensigtsmæssig måde. Det er regeringens politik, at man bør forebygge fremfor at straffe. Det er også regeringens erklærede politik, at man skal begrænse anvendelsen af frihedsstraffe så meget som muligt, så langt som det er foreneligt med retsopfattelsen i det danske samfund og foreneligt med den stigning, der er i visse former for grov og hård kriminalitet.

Jimmy Stahr (S):

Der er vel næppe mange i dette folketing, der egentlig synes, det er særlig lønsomt at bygge fængsler. For de fleste af os er fængsler eller udvidelser deraf et nødvendigt onde, og en meget stor del af os vil gerne bytte frihedsstraffe ud med andre sanktioner, som kunne have en mere langtrækkende positiv virkning.

Set med international målestok har vi gennem det sidste århundrede forsøgt i Danmark at indføre mere humane straffereformer, og det er vel at mærke gennemført af justitsministre fra både venstre, konservative, radikale og socialdemokratiet, og jeg er faktisk ikke i tvivl om, at eventuelle justitsministre fra andre af dette tings partier også ville have samme indstilling.

Jeg synes også bl.a. i retsudvalget at kunne spore en positiv stemning over for overvejelser, der går i retning af alternative sanktioner, men alle ændringer kan ikke ske lige hurtigt, og den befolkning, der sammensætter dette ting, vil hele tiden være på forskellige stadier af disposition for ændringer i sanktionssystemet.

Når vi taler om alternativ frihedsstraf, er det derfor nødvendigt dels med en omhyggelig forberedelse og forsøg, dels må vi have tid til at diskutere disse eventuelle ændringer med befolkningen, og ikke mindst må vi forberede befolkningen på ændringerne.

Der foreligger som bekendt en betænkning om alternativer til frihedsstraf, men skønt den nu har 3 år på bagen, har der ikke, bortset lige fra starten, været nogen særlig debat om den. Man kunne måske deraf udlede, at den var almindeligt accepteret, men mere sandsynligt er det nok, at de fleste ikke har taget stilling til den. Den har været til diskussion i straffelovrådet, men man kan jo ikke just beskyldte dette råd for at være et højere organ for popularisering, og må jeg så skynde mig at sige, at det er heller ikke rådets opgave, så der er altså ikke nogen kritik i det. Men derfor er det nyttigt, at bl.a. folketingsmedlemmer påtager sig rollen som formidlere og får sat gang i debatten.

Nu skal jeg ikke endnu en gang gennemgå de enkelte løsningsmuligheder, der er indeholdt i betænkningen, ej heller den indstilling og anbefaling, der er kommet vedrørende samfundstjenesten. Det har justitsministeren været inde på.

I socialdemokratiet er vi vedrørende samfundstjenesten indstillet på at godkende et forsøg eller måske allerhelst flere forsøg, idet jeg mener, at bl.a. et område uden for København også kunne tages med, hvis det er muligt. Det er blevet oplyst, at justitsministeren arbejder videre med disse tanker, og det er vi tilfredse med.

Jeg har også med stor interesse læst den kritiske pjece, som foreningen KRIM har udgivet for nylig. Der er nogle synspunkter i den pjece, som afgjort bør indgå i debatten om alternativer til frihedsstraf. KRIM konkluderer bl.a., at man hellere bør nedsætte frihedsstraffene generelt. Jeg kan godt et stykke af vejen være enig i den konklusion, og det bør også være med i den videre diskussion. Indstillingen er for øvrigt i tråd med